

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

XXIII. Origeni assentiuntur Patres plerique.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

A homini pio infidias, victus est ab eo, pugna excedentem cęstus artemque reponere, & apud Inferos, vel destinatum sibi locum abeuntem non amplius hominibus ad nequitiam sollicitandis operam suam conferre: hinc imminuto Damonum tentatorum numero facilior res esse ad Christi fidem aditus, pluresque ad Deum converti, quam cum integris copiis nefarii illi hostes decertabant; id quod Scripturarum demum auctoritate conatur probare. Cū ait autē Adamantius Homil. 35. in Luc. *Neque enim omnes omnium sunt adversarii, sed singuli singulos habent, qui ubique eos sequantur, & sunt comites:* id ita conciliari potest cum superioribus: quos vinci ab hominibus, & victos dixit tentandis ijs abistere, eos significavit qui per intervalla faciunt impressiones & bellum adversus homines movent; qui autem perpetui comites hominibus assignati adharent, ijs vero jus suum integrum etiam superatis & hominum pietate confutatis remanere. Planissime vero sensus super hoc argumento suos enarrat libr. 1. *ἀπὸ ἀγῶν,* cap. 6. quem locum jam supra produximus: *Intērim tam in his que videntur, & temporalibus faculis, quam in illis que non videntur, & aterna sunt, omnes isti pro ordine, pro ratione, pro modo, & meritorum dignitatibus dispensantur, ut alij in primis, alij in secundis, nonnulli etiam in ultimis temporibus, & per majora ac graviora supplicia, necnon & diuturna, ac multis, ut ita dicam, faculis tolerata, asperioribus emendationibus reparati & restituti eruditionibus, primo Angelicis, tum deinde etiam graduum virtutibus, & sic per singula ad superiora provec̄ti, usque ad ea que sunt invisibilia & aterna perveniunt, singulis videlicet quibusque celestium Virtutum officij quadam eruditione in specie peragrati.*

C **XIII.** Vanus sane esset ac supervacaneus labor, Patrum omnium nomina & verba producere, quotquot post admissum scelus non statim in Tartarum detrusos Angelos sentire, sed damni licet *pena*, ut vocant, affectos, *pena tamen sensus* ac suppliciorum esse expertes. Consulatur Bellarminus libr. 1. De beatit. Sancto. cap. 6. Gravius illud est, quod Patrum illorum complures sensisse refert Eusebius, ne aeternis quidem cruciatibus sese damnatum scivisse Diabolum, antequam publice illud Christus ac palam prædicasset. ^{*Euseb. Hist. Eccles. libr. 4. cap. 18.*} que hinc in omne nequitia genus prorupisse, passimque hæreses disseminasse narrat Isidorus Pelusiota, libr. 2. Epist. 90. *ἀκούσας δὲ τῆς κηρῆς ἐπιβουλῆς ἀποστόλων ἡ ὄρα, σφοδρῶς ἐπέσπευσεν καὶ ἡμῶν, καὶ τὰς αἰρέσεις ἐπέκει.* Audito sententia adversum se lata decreto, acris spiravit in nos, & hæreses peperit. Origenislar ipse Eusebius libr. 7. De præpar. Evang. in eo capite quod inscriptum est: *ἀπὸ ἀνεπιθυμῶν δυνάμεων,* ubi postquam Damones propter impietatem in Tartarum præcipitatos fuisse dixit, partem exiguam ad exercendam piorum hominum sanctitatem circa terram fecisse moram, ac idololatriam in homines invexisse tradit. Origenissat & Cassianus Collat. 7. cap. 17. ubi profligari Damones, & pugna excedere statuit, quotiescunque ab hominibus vitia ea expugnantur, quibus ipsi præfunt. Ut autem careret his Patrum subsidiis Origenes nosster, hæreseos nota nondum decreto illi apposita est, quod *penam sensus* à Damoniibus removeret, donec postremo iudicio in abyssum relegentur.

F **XXIV.** Diximus supra opinatum fuisse Origenem rerum omnium ratione pollentium unam esse eandemque naturam, easque pro meritorum inæqualitate vel evchi ad Angelorum ordines, vel in humana corpora deprimi, vel Damones etiam evadere. Aliud quid excoegitavit præterea nostra commemoratione & disquisitione dignum, hominum nempe **E** sanctitate conspicuorum animas ipsos esse Angelos, non propter peccata in hominum ordinem redactos, sed aliis de causis extraordinaria illic legatione à Deo missos. Prostant doctrinæ huius monumenta Tom. 12. in Matth. p. 291, ubi ait, quemadmodum humanæ Christi naturæ Verbum conjunctum est, ita proportionem quadam Angelos, tamquam Verba, sese Prophetis adjunxisse: *Ὁ ἀκούων, inquit, ἢ δυνάσου ἐν πύλαις τοῖς ἀκούουσιν παρόντας ἀεζήτας ἀαλογίας πάσαις ἐγκρίναναι ἀεζῆς ἢ μὴ ἐχόντες ἐίδος; μηδὲ κἀλλῶ δόζον ἀαπερ ἢ ἔρρη) ὁ ἴος τῆ ἀδελφῆου ἐπὶ τῆ δόξῃ τῆ πατρὸς αὐτοῦ, ἵνακ ἀγγελιοὶ γινώσκουσι οἱ ἐπὶ ἀεζήταις λόγοι, ματ̄ αὐτοῦ ἀδελφῆον) ἢ ἀαλογίας σάζοντες ἢ ἰαυτῆ δόξῃς.* Tomo quoque secundo in Iohann. pag. 76, Iohannem ait non aliam habuisse causam cur in mundum veniret, quam ut de luce testaretur; & addit paulo post Angelos Christi imitatores humanum induisse corpus, quo Christi in homines amorem amulantes, promovenda ipsorum saluti infervirent: *ἢ ἰππὶ ἀπυζαπῶς ἐπὶ τῆς ἰωάννου ἰσθρὶ λόγω ζήτωντες αὐτοῦ ἢ δαπολλῶ, ἐκ ἀεζήτας ἰαονοῖα ἡμῶτεζαν, ἢν ἀπὸ αὐτοῦ ἰσθρὶ, ἀεζήτουμῶν ἰππὶ τῷ ἀίγρημῶν ἀπὸ αὐτοῦ ἀεζήταις ἰδου ἰγῶ δαπολλῶ ἢ ἀίγρημῶν μου ἀεζ ἀεζήταις σῆ, ἢς κἀαυτοῦ ἀπὸ τῆ ὁδοῦ σου ἐμπεζῶτι σου, ἰσθρὶαμῶν μήποτε ἐπὶ τῆ ἀίγρη ἀίγρηλῶν τυλζήτων ἐπὶ λειτουρῆα κἀαπῆαυτε) τῆ σῶπῆα ἡμῶν ἀεζήτουμῶν ἢ ἰδεν δαυμασῶν τῆ ἀεζήτουτοῦκου πάπῆς ἰλῆσῆα ἐπιστοματουμῶν κῆ φιλανθρῶπῆα ζήλωτας πῆαα ἢ μμηκῆα ζεζονῆα κῆατοῦ, ἀγῆαπῆααααα τῶ δῆ τῆ σῶμαα) ἢ ἰππρηπῆαυ τῆ ἐπὶ ἀδελφῆου αὐτοῦ ζεζῶπῆα.* Hac deliramenta deinde libri cuiusdam apocryphi, cui titulus est Precatio Iosephi approbare nititur, & ex eo etiam quod exultavit Iohannes in Elizabethæ utero, quodque Iacob inter & Esau discrimen illud à Deo constitutum est, futurum ut major serviat minori. Nec multo superius hæc leguntur in iisdem Commentariis: *πῆλω ὁ τῆτε τομῆζων ἰππὶ ὁ πῶαπερ ἀδελφῶ τοῖς ὀμολοζουμῆα*